

30. szám.
Julius 22. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapo** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXVIII. kötet.

MILETICS BÚJA.

EGYEDÜL hallgatom szrbek mormogását,
Szrbek háta felett lófarkak zugását, —
Egyedül, egyedül,
A czinkosok közül
Nagy Magyarországbán.
Hacsak itt nem lebeg Belgrádban szurkoló
Milán apjalelke, az ajtót csapkodó
Profosz haragjában!

Peregnek a fákról a nyári levelek,
Tán sejtik, hogy én is ott függhetek velek,
S szebb vidékre száll a
Csevegő »Zasztáva«
Nagy Magyarországból.
Hát én merre menjek, hát én merre szökjek,
Innen, hova olyan szépen lekötöztek,
Csendes »Fortunámból«!?

Belgrád felé mutat egy czégér, az »Csillag«,
Hol hős ráczok előtt ráczürömös csillog,
S a hősök markába
Orr, fülek levágva,
Virágként feselnek.
Szrbhon felé, a hol minden borvirágon
Rezes pillangóként első snapszolásom
Emléki röpkednek.

Ajh, mért nem mehetek feléd, szőlőföldem,
Mikor minden csrdád régi ismerősem!!
Mért vagyok fogságban,
Gyászos kalodában
Oly hosszú időkig!
Ha feléd indulok, testem vissza tartja
Tajsz főkapitánynak poroszlói marka,
Vissza mind a síríg!...

Itt iszom én vizét a magyar kormánynak,
 Ablakomra Polyt csak titokban szállhat
 Reggel, este, délben
 Ürmöst adni nékem
 Csillapítás végett.
 Korszó vagyok, melynek füle kuton szakadt.
 Dicső Omladina! már neked nem szabad
 Lázítani népet.

Egyedül hallgatom szrbek mormogását,
 Szrbek háta felett lófarkak zúgását.
 Tánczoló egyedül,
 Csak Tisza hegedül
 Nekem Fortunában.
 Körülöttem lebeg Belgrádban szurkoló
 Milán apjalelke az ajtót csapkodó
 Profosz haragjában.

Az ezredéves ünnepély.

A honalapítás ezredik évfordulójának méltó megünnepléséhez több oldalról kaptunk tervezeteket. A legméltóbb programját ime élvezze a hazafias közönség és olvassa illő kegyelettel.

1) Az ünnepély a Henczy-szobor kisubiczkolásával veszi kezdetét. Ezt követi:

2) Letétele azon róm. kath. kápolna alapkövének, melyet Aczél Péter szobor-bizottmányi buzgó elnök a vértanuk szobrára adakozott pénzen építtetett. Az alapköbe muszkavezető hazafiaknak penzióról szóló nyugtáik súlyesztetnek el. Ezután Péter Lonkai egy rögtönzött sátorban misét szolgált a bűnös tábornokok lelkeiért.

3) A Höher Péter hangjainál tovább megy az ünneplő publikum a vérmezőre, a hol Haynaúnak a képzőművészeti tanács által élelmesen fölfedezett és ajánlott jeles tehetségű szobrász által készített emlékszobra lelepleztetik.

4) A leleplezést gróf Cziráky János diszbezsége követi a Rökus kórház előtti Szűz Mária szobor alatt, a nemes grófcsászári biztosi tevékenységéről anno Haynaú. Klempa plébános folytonosan füstölni fogja egy Lourdesből érkezett turibulumból.

5) Az ünnepély méltó befejezéseül népünnep a városligetben, a hol Tavasz András megsüttetik.

Aleko Vigyoridesz pasa

a bécsi politikusoknak.

*Semlegesek! csak zárjátok ti be Klek kikötőjét.
 Majd megnyitja nekem Mars keze. Klek mihi Mars!*

Diadal!

Belgrád. Fiaink szomjasak a dicsőségre meg a törökvérre. Hátha még itt lesz a kanikula!

Belgrád. Az világ cerberusai szerberusokká lettek. — Derby pedig Szerbyre magyaritá névét. Rokonszenvet jelző ünemények!

Belgrád. Nagy győzelem! Egy trafikos czimtabláján levő törököt hatalmunkba ejtettünk csibukostól és füstöstől. A törököknek egy nevezetes élelmezési raktárát heves küzdelem után embereink occupálták. Az egész fűszeres bolt, azaz élelmezési raktár a mienk, a benne levő TÖBB EZERNYI TÖRÖK szilvával együtt.

A mértanból.

(Még a felnőttek oktatásakor történt)

- Mi az egyenes vonal?
- A templomtul a kocsmáig.
- Mi a görbe vonal?
- A kocsmatul hazáig,
- Mi a görbevonat végpontja?
- Hány lat . .

Korszerű.

— Hogy lehetne pajtás boldogulni legkönnyebben?

— Változtasd a nevedet Sztratimirovicsra, s menj Szerbiába — kapitánynak.

Sensatiós hír. A szerbek Konstantinápoly előtt állnak, s féltő, hogy Murád megadja nekik — nem magát, hanem a kért fegyverszünetet.

TALLÉROSY ZEBULON LEVELE

Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

HARCZI szenvedil magamat is elragata, puszkapor füst csavarta fel nekem is orrot, ültetem magamat in is harczi nyeregbe, — nem, lora mig se ülök! megyek csag gyalog csatárába, a hol most nagyon futnak.

Ja, de in nem felkeresem közönsiges háborut, a milyen ha akarom látni, lathatom kip ramaba, vagy ha akarom eleven haborunal szebet, lathatom husz krajczarirt panoramába. Mostani keleti háboru nincs is van becstületes háboru. Ötvennegyediki melet csag fegyverszünet. Van ez csag czikoria-haboru barátom uram, nem igazi kává, a kit vártam hogy musztafa pasa fog oda pörkölni Alimpicsnak, hogy ismitelhese neki mit zöregzapja mondott Thökölynek: most már igazan hogy »hatul van fekete kave!«

Bizon csag szeb idők voltak az elöt. Első keleti haboruba levagtak egeszin ellensiget, mig se szolta egy szot se; most levagjak csag a fülit: migis hogy ordítja szamar! Ha igy czurukolya visszafele vilag, megirjük hogy sülyed haboru annyira, hogy meg nem lehet különböztetni bikeségtül. Csodalkozok, hogy Oroszország mig nem intervenialta magat, nehogy netalantán hadviselő felek közt ellensigeskedis nagyon elmirgezsedvén, utolyara mig emberhalal izs törtinyék. No csag siesen mig nem kiső.

Inen Herczegovina bikecsarnokabul sietek tettek mezejire: a hol nem vezinyelnek döntő csatakat halandók: hanem valóságos Sarkany, mig pedig Janos Ferencz. Sietek nem vak-parádra, hanem látványos Parádra, a hova legyalogoltak atletak vasuti kedvezminy aron!

Szip az barátom uram, mikor az ember nem szoruja forspontra, hanem ha siet valahova, a helyet hogy mondana: Jancsi! fogj be szürkét, mongya: Jancsi! huzd fel csizmamat!

Nem szorulya vasutra, sőt hajora se, mert mint ujsagok irjak, szaraz labal megjárja tengeri mirfödeket is, pildaul Kecskemithi Auril.

Tehát atleta gyerekek indultak Pestbül Paradra gyalog, a mi nagy könyelműség, de igy legalab poros utnak utana lesz miért megfürödni. Csodalom, hogy Zabranyi Kornyel nem szerzete ez alkalmatosagbul »Tav-gyaloglo-verseny-indu-lot.« De meglasa, turpis nimet fogja tulteni rajtok. Az ha rendezi loversenyt gyalog, fogja inditni nem Pestbül Paradra, hanem Paradrul Pestre, s eléb itatya pionokal paradri vizet, hogy joban szalagyanak mint magyarok, pesti lánchidon is tul, hova Kiralyi Pal is gyalog jar. Etül filek!

alazatos szolgaja

J. Z.

Uto irat. Daczara hogy egy riszt győztes Mukkan basa megcsipte Mustart, más riszt Zach Infelix generalis meg van verődve: mindig tугyak franya szerb hadvezirek kiklavirozni legyőzhetetlen telegramokat.

Ez engem boszantya! Akarhogy kiporolyak üket törökök: soha nem vesztenek dronton. Ugy tetszik, hogy szerb hadvezirek strategia helyet mind vigeztek telegraf-kurzust kitünő eredminyel. Jo let volna belőlük nekünk izs 66-ban.

J. Z.

Legutoirat. Barátom uram okos ember, fejtsen meg nekem, in nem irtek, hogy lehet az a mit Belegradbul ipen most kapok sürgönyt: »Lesjanin meg hagyta magat veretni Ozman pasa által, de időközben megerősödvin, vissza fordult, s megtartota pozicziójat.« Csak azt szeretnim tudni, hogy ha valakit megvernek, hogy erősödik az megatul időközben?

J. Z.

FELFORDULT VILÁG.

A parádi emberverseny.

Carmen lugubre.

Vaj' hová levének, vaj' merre tünének
Álmai adta sok börziánerének!
Az aranyos álmok, levegői varak,
Szellő fuvalmára szerte oszolának.

Halálharang kondul szomorúan: ging gang,
Anglo-hungarian és franco magyar bank...
Részvényekből emelt ravatalon bőre
Kiterítve fekszik... sir nagyon a börze.

Rózsa L. s Kohén J. két főfő rabbiner,
Ezer Erger-berger temetői diener,
Keserves könyek közt viszi temetőbe,
Édes anyjának a Schwindlinek ölébe.

Nákóház, Thonetház károg rajt a holló...
Rövid veres bajszát mozgatja Mandello.
Előveszi búsan hegyes palajbászát,
Megirja a „Llyd“-nak holló károghását.

„Igy jár, a ki épít vasutat a holdba,
És vet drága magot sivatag homokba.
Ki munkátlan áhit Dárius kincsére —
A pokolba küldik parajt szedni végre.“

Bölcs Falk rásuhint a gyászkocsi lovára,
És mély sóhajt ereszt imígyen a szája:
„Légy átkozott Jules Verne, utánad indultunk,
Nem a holdba értünk, az árokba hulltunk.“
Aláz szolgája!

Krachmayer.

Zajczárból.

(Szerb forrás.) Nincs már török előttünk!

Lesjanin.

(Török forrás) Mert futnak a szerbek.

Ozmán.

Dávid harfája.

Dávid Szálikának.

ENYE rószám Szálika,
Milen kevil lettél,
Mióta czifra kalapot
A fejedbe tettél.

Böszkén jársz az utcában
Selem parazzal,
Rosenstengel Szálika,
A kalapba tollal.

Nem profeczeiázta
Valn' azt neked senki,
Hogy még olyan kevil lész,
Mint a tözes menki,

Mikor tátidnál törkölyt
Mértél a cigánynak,
S én addig hofiroztam
Fekete lányának.

És a táti nagyot vert
A szegény hátadra,

Mert a snapszos öveget
Daptad a padlatra.

Te haragba elvitted
Pestre a pénz- ládlit,
S mikor aztán elfogyott,
Atdál fescshe Mádlit.

Lettt belöled kisasszony,
Apádé lett dalkesz,
A táti schnorrer lett, — s te
Ein Mädchen für Alles.

HIREK.

— V. Murad a török állampénztár égető lyra-szükségletére való tekintettel. pénzügyminiszterévé legtermékenyebb lyrai költönket: Benedek Aladárt nevezte ki. Nem kétkedünk affelett, hogy most már »Új Idők« derülnek az elhagyott török államra.

— **Athletika.** Alimpics tábornok több szrb önkénytestt küldött a parádi versenyre, hogy a tárgyaglás titkait elvesse, csapatai még jobban érvényesítsék Ali pasával szemben.

— **Temesvártt** a keleti pestis mutatkozott. De a belügyminiszterium a temesvári és vidéki német lapokat idejekorán desinficiáltatni fogja s így a veszélytől nincs mit tartani.

SZÓRAKOZOTTSÁG.

*A feleséged utazgat ; »szórakozásra« te küldéd.
Bandi, nem ismered őt, szórakozott vala nőd :
Mert ha az asszony örömmel ölel kebelére helyetted
Mást, azt — valld be magad, — szórakozásra mutat.*

Esküdtszéki tárgyaláson.

— Papp Gyula azt mondta hogy a néhai »Független Polgárba« azt a bizonyos társasági hirt az irodaszolga írta.

— Ez már hihetetlen!

— Mért lehet elhinni?

— Mert az irodaszolga csak vezérczikeket írt.

AZ „INTÖK“.

(Az »Egyetértésben«, ha Andrásy Gorcsakoffot be akarja ugratni.)

— Te muszkavezető!

SZERB DIADALMI HIR.

Roppant győzelem! 10.000 török maradt a csataterén, és egyetlen egy szerb sem!

Csernafej, bátornok.

Szerkesztőség :
Zöldpiacozon.
kiadóhivatal :
Közvágóhid.

É T - L A P.

Mindennapi, főleg reggeli, déli és esteli szaklap.

«A lapnak szellemi része nincs, mert a materia-
lizmus hívei vagyunk. A
materialek a szerkesztőhöz
küldendők.

A vendéglősök, szakácsok és szakácsnék hivatalos organuma. SZERKESZTŐ: Gurmán, előbb Tavaszi Andris, az ökörsütő.

Előfözetési feltételek :

Egy óra . . . kiszámítás szerint.
Egy napra . . . ¹/₃₀ kiszámítás szerint.
Egyes száma ára . . . egy vacsora.

Pro appetitorio.

Motto : Ekszi a „Hungariam“ non exi-tat vita!
Bölcs Salamon.

(b. Z.) Ép testben ép lélek, nagy testben nagy lélek lakik: ez az igazság! Fő dolog, mert nemzeti ekomóikailag fontos — hogy kiki jól lakják annak rendje szerint, s naponta kiépitse magát belőléről.

Építési anyagokat (ételt, italt) legcélszerűbb könnyen szerezni, vagyis nem a magad rovására. — az egészségi rendszabályok a könnyű táplálkozási módot ajánlván.

Ezt megmondotta már a jeles dr. Boczk Ernő az »Egészség 4 könyveiben,« u. m. a makk, tökk, veres és zöld könyvekben. Közegészségi nyomorainknak a »potya« a valódi panaceája. A mecenásokat tehát, mint az ép és nagy testek és lelkek terjesztőit az állam saját költségen királyi »meczé-

nésekben« tenyessze és rendezze, az isten pedig sokáig elhesse! Hammen.*)

Ujdonsültések.

— **Kitüntetés.** Paczolay, Baldácsy, Mohácsi báczy, Tavaszi, Komjáthi Béla, a haza körül szerzett evékenységeket a porosz »Borsóhurkakalarabé« rendjel közép keresztjével díszítettek f. l. Eljenek;

— **Az ujonan** alakuló vacsora-párt ezentul reggeli és ebédpárt is lesz.

— **E lap szerkesztője** tudatja tisztelt olvasóival, hogy holnaputánra még s-hova sinez b. invitálva ebédre. Sapientisat!

Nyaklevesosztóintézet van alakulóban

Budapest, juhlihus 21.

(T. A.) »Enni inni jól tudok!« . . . Ezt mondja a költő! A mit pedig a költő mond, az bizonyára költői is. Az evés ivás tudománya tehát a legköltőibb foglalkozás. Azért is költői cselekvény vagy mulasztás az evés ivás, mert első esetben jól meg kell fizetünk a jól lakásért; második esetben, nem

*) Teljesen osztom nézeteit. A szerk.

költhetvén: meglakolunk, mert koplalunk. Inkáb, jól lakni mint meglakolni! . .

E tudomány fáklyavivője az »Étlap«, minélkül a tudós is, az éhség örvénye fölött szédeleg. Étlap nélkül enni nem a mai korba illő cselekvény; ez már vétkes mulasztás! De rosizelésre is mutat. Az étlap valóságos Ariadnefonal, mely az ezerféle étel és italok labirintájából az édes jóllakás édenébe vezet! Oh az a jóllakás oly költői érzület csak költekezéssel ne járjon!

Ezért magasztalom én a vendégséget, a közlakomákat.

Ezért vagyok barátja az ökröknek.

Jelszavunk ez legyen: »Étlapot!«

Közgazdaság.

Mérték dőzse. Szeszmerés emelkedőben. Itt ott a nyelvforgalom lehanyatlott. Helyenként aláhanyatlás, és emelkedés is tapasztalható.

Befektetések nagyszámmal törénnek asztal alá.

Idő-járás: tántorgó.

Vízilás: legtöbb helyt változatlan.

AZ „ÉTLAP“ TARCZÁJA.

A talányos találkozás

a rejtelmes eltűrés.

I.

Hárman ültek egy asztalul a x x x szálloda éttermében. Nem ismerték egymást — talányyszerűleg találkoznak. Egymáshoz nem szóltak, de mind hárman urias vacsorát rendeltek s időközben az »Étlapba« mélyedve olvastak. A lapot-e vagy az árakat? Nem tudta meg senki.

II.

Hassán ur (de nem bég) elvégezte est-ebédjét; kihörpinté pezsgőjét is utolsó csöppig. Izlett neki amit elfogyasztott. . .

Gyomrai ur, — költői jelenség — ábrándos pillantásait a fáczán peccsnye utolsó falatjára vetette már.

Ösbegyí mohó étvágygyal nyeldeste egymásután a pástétom utolsó részleteit s miután malagai borát is kiitta, — servettjével megtörle ajkait. . .

Mindhárom urban egyszerre villant meg a gondolat s mindhárman egyszerre csöngettek, mire három pinczér szaladt elő s ök egy-egy, vagy is három külön csibukot és három kapuczinert rendeltek. . . .

III.

Az idő telt. . .

A csibuk-füst nőttön nőtt és egyre sürübben takarta a látkört. . .

A három fiatal ember nem látta már egymást a füst miatt. . .

És a vendéglős, meg a pinczerek se láthatták őket többé mert a füstködben eltűntek. . . .

Hogyan? Hová?

Ki tudná megmondani?!

Irta Étválári Ithaka.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Adatik: »Egy csésze tea«.
Ezt követi: »Egy pohár víz«.

Hasenlauf Kóbi a harczytéren.

(Folytatás.)

Zsivió! Hoch! Vivát! Nagyszerű találmány!
A levegőt nyesi, mint a sas és sármány.
Ajerodromonon tültesz, fenynyen szállván
A nyakába kötött roppant gallér szárnyán.

Repülve kijátszott kordont, előörsöt.
Zajcsár várára szállt mint a tüzes ördög.
Egy szál zarceczkivel bátyát ő felpörkölt.
Rácok ugrándoztak földre, mint a hőresök.

(Folytatása köv.)

IRODALOM.

Az íróiság átka.

Nemcsak a nagyságnak van meg az átka; az íróiságnak is. Ha Jókai tehetségeinek megfelelőbb pályát választott volna, bizonyosan nem gáncsolná anynyi nagy ember! De most ugyan kijár neki.

Balás Fridzi szerint nem jó orthografista.

Vadnai Károly szerint nem eléggé tudományos.

A magyar Paul de Kock szerint nem eléggé eredeti.

Greguss Ágost szerint nem itészi ész.

A Főv. Lapok szerint nem elég szellemdús.

Morgenländer szerint nincs művészi izlése.

Kinrim Károly szerint nincs fellengző fantáziája.

és a mi legjobban fáj neki:

Romhányi szerint nem eléggé termékeny!

*

— »**Csaba tragoediája**« nem azonos mint némelyek hiszik az »Egy tarisznya ostobaság« című könyvvel, mely Kanizsán jelent meg. Az egész tragédia, mint az Ellenőr kritikusa helyesen kimutatta, kevésbé a Csabáé mint szerzőé. A csinos kiállításért elismerést érdemel a kiadó, a ki annak idején Aliquis verseit is csinos ruhában boesátotta a könyvpiaezra.

*

— **Ódry Lehullt** a »Magyarállam« kiátkozta mint Antikrisztust. Ugyanis ő a szent háromság mysteriumát persiflálja, levén egy személyben három: 1) librettóíró, 2) népszinművész, 3) színműirő; sőt üres óraiban mellékesen jeles operaénekes is.

*

— **A Fővárosi Kávénénike** nem átalja a családi élet tüzhelyén felkavarni a hamut. Azt a pletykát eresztí szélnek legujabban, hogy az ifjabb gr. Fredro »Egyetlen leánya« voltakép az öregebb gróf Fredróé. Ezt tőle nem vártuk volna.

*

Jelentés a kolozvári népszinmű pályázatról.

S z e g f ü M ó r ú r n a k. „Boczi Boczi Tarka,“
Se füle se farka.

Fordulj Bogdán.

*

Kérem szépen!

A Boczki Tarka nem nyert??? S á p p a s z t ó s z é g y e n ! B i z o n y o s a n a z é r t , m e r t s ü e t l e n v o l t . S ü s s ü k m e g !

Ökörsütő Andris.

*

— **Horáczius — Prém Józsefről.** Prém József veterán kezdők Veszprémben, sajtó alá kényszeríti összes verseit. Ugy látszik, hogy hat hónapos vidéki irodalmi pályafutása után még nem ért rá az írástól elolvasni. Flaccust; mert akkor tudná hogy az nem sietett mindjárt tehetségének első szikraival a »Hunyadi Mátyás« nyomdába, hanem várt vele netto kilencz évig. S ezt tanácsolja Józsefünknek is, midőn a versről azt mondja, hogy csak úgy jó ha legalább is

nonum Prématur in annum.

Levél a grániczról.

Irtam Törökgrániczon ez hónap 12. napján.

Édes szép szerelmem Böském!

MIÓTA elmaséroztunk a pesti flaszterrel, szomorú az én életem sorja, csak úgy mint a többi pajtásoké. Hogy is ne volna szomorú, mikor mindnyájának ott maradt a legdrágább kincse, — nem a kaszárnya! de a bumszti meg az asszony. A kaszárnyát ott üsse meg a lapos, csak az asszonyt meg a bumszti hozná ide a forgó szél, ez most valamennyiünk szívbélyi kívánatja, akkor egész jó világ lenne itt, mert se vakparádé se brajcsap nem járja; csak úgy sétálunk a Száva patak mellett egy szál geverrel, ha jön valami szerviánus aki át akar szökni a grániczon, galérron kapjuk, s a káp lár úr Flinta megtartja véleréportot.

Ez az egész háboru. Ágyuszót csak úgy megszíról hallunk még, hébe-hóba magunk is fertigbe vettük mán a gevert, mert oda át a másik parton a kótyonfity szerviánusok mutogatják felénk a sajbát. a kit a kivarrott bugyogójok tulsó felébe hordanak, nagyon megharagudtunk hogy ez a pocsek nemzet így kifiguráz bennünket, mingyárt is közibéjük eresztették vóna a góbist, de hannagy úr Klosztermány lecsititott bennünket, mert aszonta, hogy olyan sajba ám az akibe ha centrumot trafál a Molinári baka geverje, tüstént egy muszka ágyú sül el mögötte, akinek a magja nagy pusztitást tenne a regimentben. Mingyárt is kitanáltuk, hogy így akarnak bennünket becsapni a muszkák, hát maradtunk vesztég.

Máskép csak megvolnánk, este felé kiülünk a gránicz tetejére pipázni, onnét oszt két országba pöködünk egyszerre, mert most basadohányt kaptunk ki, a kit a szerviánok akartak volna elszinya, hanem a török császár ide kütte nekünk, hogy csak vigyázzunk a grániczra, a szerviánusnak adott ő a pipaszárával, jó marsot vert a hátukon — a hogy a tiszt urak beszélnek. De még fekete levest is tartogot a számukra, akkor nekünk is jut valami! . . .

Mán iszen legyen akármí, rozszabb csak nem lehet mint a szeperát meg a dunkli, hát csak bevá-

rom, oszteng majd megirom, hogy mikor sirathatsz már én szerelmem. Hej, sanyaru ez a mi életünk! itt a szerviánusnak még a fehércselédje is berukkolt a rezorvába, csak a pacsmagja meg az öregje maradt itthon madárijesztőnek hogy a riskása-vetést nepusztíjják a verebek.

Ha csatába maséroz a regement,
Az egek is siránkoznak odafent.
De még jobban a szép lyányok szemei,
Sirásuk a regementet követi . . .

A két forintot akit adtál mikor elbucsuztánk, nem tanáлом sehol, úgy lehet nálad felejtettem, hát nézz körül a ládádba.

csókjaim ide ragasztom gondolatban
én, a te hűséges szeretőd:

Inft. titl. gefrajter

Peczek Demeter.

38-te Rgt. báró Molinári.

NOÉ HÁLÁJA.

Tanító. Mi volt az istenfélő Nóé első dolga, mikor az özönviz után megmenekülve a bárkát elhagyta?

Gyerek. Az hogy lecsipje magát.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Első praxis.** Kevésbé sikerült, mint a megelőzők. Új tárgyat! — **Baja, E. Gy.** Közelebb hozzuk. — **Bibicz.** Mívin nincs víz: nincs itt mit visitni! — **Aeskulap.** Rövidebben! — **Mezőtúr. P.** A vállalkozó »E-s« nem merné közölni. — **Temesvár, K.** Keleten kelt eseményhez nyílt szó stb. Örültségek. — **Ö. L.** Az apróságokból valami. Tegyen új kísérletet. — **Debreczeni adomázó.** Ha a kiadóhivatalban még van teljes számú példány, megküldi. Munkálkodását szívesen vesszük. — **H. J. Ellopott órá** m h o z. Mért nem hordta zsebében az óra helyett e verset? ezt el nem lopták volna. — **Székesfehérvár. Sz. M.** Az Üstökös 27. számában »Nők arczképei« czim alatt megjelent verszet teljességgel nem íratott czélzattal, csodáljuk, hogy ilyest föltehet valaki. Egy női keresztnév van benne csupán, a milyet ezer hölgy visel hazánkban, s már csak ezért sem vonatkozhatik különöbben valakire; az egésznek jellege nagyon is naivul ártatlan, kizár minden czélzatosságot, érzékenykedésre senkinek sem nyújt alapot, s igazolásra nem szorult. Kérjük ezt szíves tudomásul venni. — **Nagyvárad. H. J.** Mint a nyelv dualismus nevezetes példányát, átadjuk e vas uti anweisungot az utókor bámulatának. — **Szombathely. F. M.** A siker fényes; folytassa. —

Laptulaj donos és felclős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státi ó utza 80-ik szám alatt.

Budapest 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBA
Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az ujabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmel.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

A magyar nép legkedveltebb humorisztikus lapja,

az

ÜSTÖKÖS.

JANKÓ JÁNOS genialis karrikaturáival.

Megjelen hetenként, ára:

évnegyedre	2	frt.
félévre	4	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

Az

ÉLETKÉPEK.

Szépirodalmi, művészi és társaséleti napilap, képekkel.

Az Életképek nagy nyolczad réten jelenik meg, 8—10 oldalon, a legkitünőbb irodalmi erők közreműködésével. Az eddig megjelent számokban **Vámbéri, Dux, Pulszky, Téfi, Jókai**, s mások munkái jelentek meg.

Jókai minden apróbb műveit az Életképekben közli.

Minden vasárnapi szám művészi kivitelű **képeket** hoz.

Előfizetési ára:

(janiustól szeptemberig)	6	frt — kr.
évnegyedre	4	„ 50 „
félévre	9	„ — „
egész évre	18	„ — „

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s **TÁRCZÁJÁBAN** mindig sziv és elmeékpő olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1	frt 25 kr.
félévre	2	„ 50 „
egész évre	5	„ — „

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum-épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárúsnál (Bécsben Goricheck, Stepfansplatz 6.) kapható:

Saint-Maur kisasszony jegyese.

CHERBULIEZ VIKTOR
REGÉNYE.

Franciaából fordította **VISI IMRE**.

Ez a czíme Cherbuliez Viktor legujabb regényének, mely az év elején jelent meg a Revue des deux mondes hasábjain. Érd kifestő voltát mutatja, hogy ott való közlésével egyidejűleg több más európai nevezetességű lap is — köztük az Independance belge után közölte s a magyar olvasóközönségnek csak előnyére válik, hogy a francia eredeti kiadással egy szölvá egyidejűleg kapja kezéhez e fordítást is.

Cherbuliez a legérdekeseb elbeszélők egyike. Válogatós tárgyában, diskkrét eszközeiben, művészi kivi életben. Jelen regénye a legujabb francia társadalmi élet előkelő köreiből mozog s kiváló szerencsével használja föl ennek jellegzetes vonásait arra, hogy műve ne csak egy mese, de sok tekintetben korrajz is legyen.

Érdekes meséje daczára percig sem lesz frivollá e regény, mely a francia könyvpiac újabb termékei közt bizonyára első sorban érdemel figyelembevételt.

Ára a vastag kötetnek 1 frt 40 kr.

A debreczeni lunátikus.

Elbeszélés egy kötetben.

Irta **JÓKAI MÓR**.

Ára 80 kr.

Ama kedélyes, törülmetszett magyar zamatu elbeszélések egyike ez, melyekben Jókai leginkább van otthon, melyek me irásában a legszerencsésebbnek mondható s melyek neve nagyságát leginkább megállapították. A félmult idő tipikus alakjainak, a melyek leírásában oly nagy mester, egész tömegével találkozunk itten, s ráismerünk bennök egy-egy rokon vonásra, mely atyánk, nagyatyánk alakjából még emlékkünkben maradt. Az egész művet az a jóízű humor lengi át, melynek a magyar írók műveiben hiába keressük mását. Költői kedélyből fakadó, a hamisítatlan magyar életből merített munka ez, melyet magyar ember nem olvashat valódi lelki gyönyörűség s a nélkül, hogy a költészet jótékony derüje őt is föl ne deritse.

Titmarsh Sámuel históriája.

Regény.

Irta: **Thackeray**.

Fordította:

Ifj. Szinyeyi József.

Ára 80 kr.

A nagynevű regényíró jelen műve hü rajza a mai szédelgő világnak, s noha a benne elbeszélte eseményeket néhány évtizeddel ezelőtt, Londonban történeti, azok egészen beleillenek a mi korunkba, s a világ bármely nagyobb városába is. Meséje nem túlságosan bonyodalmas s érdekesítő ugyan, de mégis érdekes. Egy szegény biztosítási hivatalnok sorsa van benne vázolva, kit lelkiismeretlen emberek a végveszély örvényébe sodornak, melyből jótékony anygala, — neje menti ki. Az olvasó megfordul a regény hőseivel a legkülönbözőbb helyeken, a »társaság« legfelső köreitől le egészen az adósok börtönéig, s alakokkal, s ismerkedik meg, melyek távol attól, hogy pusztá tipusok volnának, egy-egy társadalmi osztályt képviselnek. Különb Thackeray a művelt magyar olvasóközönség előtt elegendő ismeretes arra, hogy jelen műve ne szoruljon ajánlásukra

ITÉLET NAPJA.

Dramai költemény.

Irta **B. KAAS IVOR**.

Ára 1 frt 50 kr.

Oly drámai költeményt vesz e műben az olvasó, mely nem halad járt nyomokon s mint a kritika általánosan elismerte, irodalmunk egyik legkiválóbb tehetségének műve. Az akadémia bírálója a gr. Karácsonyi-pályázat alkalmával, melyre e mű is versenyzett, néhány kifogás mellett elismeréssel emlékeztek meg róla s az olvasó közönség most azon helyzetben van, hogy a mű elolvasása által annak belbecséről közvetlenül szerezhet magának ítéletet. Nagy arányú philosophiai költemény ez, de ez elnevezés nem értelmezendő úgy, hogy e műben csak azok lelhetik örömlükét, kik egyáltalában a philosophiai olvasmányok kedvelői. Költő dolgozta fel a philosophiai feladatot, s az ember szenvedélye erősen lüktet a mű minden alakjában, minden sorában. Irodalmunkban vannak sokan, kik e művet egy színvonalra helyezik Ma d a c h »Ember tragoediájával.« Napjaink anyagi küzdelmei között a költészet terén egy figyelemre méltó tehetség eredeti alkotása minden művelt nép körében nagy érdeklődést kelt fel, s bizonyára a magyar olvasó is érdeklődéssel fogadja e nagy gonddal, költői vervevel irt s feltűnést keített művet.

Jókai Mór legujabb regénye:

Egész az északi polusig!

vagy:

Mi lett tovább a Tegethoffal?

Regény két kötetben. A hajón hátramaradt egy matróz feljegyzései nyomán írta **Jókai Mór**. Ára 1 frt 80 kr.

Jókainak legnagyobb büneül azt hozta fel a kritika, hogy fantaziája nem mindig képes magát beletalálni a szemmel tartandó korlátok közé s nem egyszer túlcsapong azokon. E regénynél nincs többé ilyen korlát, a képzelet teremtő ereje szabadon csaponghat itt szárnyával s nincs kötve sem térhez, sem időhöz. Visszarepül a jelen időből a történelem előtti világtérítés korszakáig, az ősember idejébe s a bibliai genesis egy töredékét szemünk előtt engedi lefolyni. Szerepelteti az őslénytan csodaszörnyeit s halottaiból támasztja fel a homo primipilust, s előtünk növesztvén meg a füvet és kifejlesztve az állatot. A huszezer esztendő előtti korszak ölelkezik itt a maival, a költészet lendületével segítve ott, a hol a buvárló tudomány még hézagot hagyott. S a mellett nem egy tudományos elméletnek költői alakban ismertetése ez csupán, mint a Jules Verne-féle regényekben látjuk, de valódi regény, érdekes mesével, bonyolódással, katastróphával, és kifejldéssel, mely vonz, leköt s elbájol s egészen elfeledteti velünk, hogy oktat is.

Dembinski Magyarországon.

A vezér hátrahagyott kézírataiból

összeállítá

Danzer F. Alfonsz.

Ára 2 forint